

Cerere de decizie preliminară introdusă de Oberlandesgericht Wien (Austria) la 26 ianuarie 2018 – Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad/Stephan Riel, în calitate de administrator judiciar în procedura de insolvență privind activele societății Alpine Bau GmbH

(Cauza C-47/18)

(2018/C 142/39)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Oberlandesgericht Wien

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Skarb Państwa Rzeczpospolitej Polskiej – Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad

Pârât: Stephan Riel, în calitate de administrator judiciar în procedura de insolvență privind activele societății Alpine Bau GmbH

Întrebările preliminare

Întrebarea 1

Articolul 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Regulamentul nr. 1215/2012) ⁽¹⁾ trebuie interpretat în sensul că o acțiune în recunoașterea creanței conform dreptului austriac se referă la insolvență în sensul articolului 1 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul nr. 1215/2012, fiind prin urmare exclusă din domeniul de aplicare material al acestui regulament?

Întrebarea 2a (doar în cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea 1):

Articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Regulamentul nr. 1215/2012) trebuie aplicat prin analogie și acțiunilor anexe care intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1346/2000?

Întrebarea 2b (doar în cazul unui răspuns negativ la întrebarea 1 sau al unui răspuns afirmativ la întrebarea 2a):

Articolul 29 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1215/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 decembrie 2012 privind competența judiciară, recunoașterea și executarea hotărârilor în materie civilă și comercială (Regulamentul nr. 1215/2012) trebuie interpretat în sensul că există o acțiune având același obiect, între aceleași părți, atunci când un creditor – reclamanta –, care a declarat o creanță (în esență) identică în cadrul procedurii principale de insolvență din Austria și în cadrul procedurii secundare de insolvență din Polonia, care a fost contestată (în cea mai mare parte) de fiecare dintre administratorii judiciari, introduce în instanță acțiuni în constatarea existenței unor creanțe de o anumită valoare, mai întâi în Polonia, împotriva administratorului judiciar din acea țară, în procedura de insolvență secundară, iar ulterior în Austria, împotriva administratorului judiciar – pârâtul – din procedura de insolvență principală?

Întrebarea 3a:

Articolul 41 din Regulamentul (CE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (Regulamentul nr. 1346/2000) ⁽²⁾ trebuie interpretat în sensul că, pentru a îndeplini cerința indicării „naturii, a datei nașterii și a valorii creanței”, este suficient ca în cererea de admitere a creanței din procedura de insolvență principală, creditorul – reclamanta – având sediul într-un alt stat membru decât statul în care a fost inițiată procedura – precum în cazul de față

- a) să se limiteze la descrierea creanței, indicând o valoare concretă, însă fără a indica o dată a nașterii (de exemplu, „creanță a subcontractorului JSV Slawomir Kubica pentru efectuarea unor lucrări de infrastructură rutieră”);
- b) chiar dacă în cererea de admitere a creanței nu este indicată data nașterii acesteia, totuși poate fi dedusă o dată a nașterii din documentele anexate la cererea de admitere a creanței (de exemplu, pe baza datei menționate în factura prezentată)?

Întrebarea 3b:

Articolul 41 din Regulamentul (UE) nr. 1346/2000 al Consiliului din 29 mai 2000 privind procedurile de insolvență (Regulamentul nr. 1346/2000) trebuie interpretat în sensul că această dispoziție nu se opune aplicării dispozițiilor naționale, într-un caz specific, mai favorabile – de exemplu, în ceea ce privește cerința indicării datei nașterii – creditorului care solicită admiterea creanței, având sediul într-un alt stat membru decât statul în care a fost inițiată procedura?

⁽¹⁾ JO 2012, L 351, p. 1.

⁽²⁾ JO 2000, L 160, p. 1, Ediție specială, 19/vol. 1, p. 143.

Cerere de decizie preliminară introdusă de Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italia) la 29 ianuarie 2018 – Antonio Pasquale Mastromartino/Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

(Cauza C-53/18)

(2018/C 142/40)

Limba de procedură: italiana

Instanța de trimitere

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Părțile din procedura principală

Reclamant: Antonio Pasquale Mastromartino

Pârâtă: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Întrebările preliminare

- 1) *Profesia de agent afiliat (tied agent) este cuprinsă în armonizarea prevăzută de Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004⁽¹⁾, și sub ce aspecte?*
- 2) *Aplicarea corectă a Directivei 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004, în special a articolelor 8, 23 și 51 din aceasta, precum și a principiilor și a normelor tratatelor cu privire la nediscriminare, la proporționalitate, la libertatea de prestare a serviciilor și la dreptul de stabilire se opune unei reglementări naționale precum cea care poate fi desprinsă din articolul 55 alineatul 2 din Decretul legislativ nr. 58 din 24 februarie 1998 (Textul unic al dispozițiilor privind intermedierea financiară, în temeiul articolelor 8 și 21 din Legea nr. 52 din 6 februarie 1996), cu modificările ulterioare, precum și din articolul 111 alineatul 2 din Decizia Commissione Nazionale per le Società e la Borsa – Consob nr. 16190 din 29 octombrie 2007 (Regulamentul privind normele de punere în aplicare a Decretului legislativ nr. 58 din 24 februarie 1998 privind intermediarii), care:*
  - a) permite împiedicarea „în mod discreționar” a exercitării activității unui „agent afiliat” (consultant autorizat pentru oferte în afara sediului – fost consilier financiar) în raport cu fapte care nu implică pierderea reputației, astfel cum este definită de dreptul intern, și care, în același timp, nu privesc respectarea normelor de transpunere a directivei;